

POSUDEK OPONENTA PÍSEMNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE

Název práce: Analýza filmu *Meshes of the Afternoon* podle teorie archetypů Carla Gustava Junga a jeho analytické psychologie
Autorka práce: Veronika Kašparová
Studijní program: Střihová skladba
Typ studijního programu: Bakalářský

Vymezení cíle a jeho naplnění: D

Aktuálnost tématu (a relevance zvolené metodologie v případě diplomové práce):E

Odborný přínos, původnost práce a její případné využití v praxi: C

Logická stavba a členění práce: C

Formální úprava a náležitosti práce včetně jejího rozsahu: B

Práce s informačními zdroji: B

Jazyková, stylistická a terminologická úroveň: B

Celkové/vlastní shrnutí hodnotitele: C

Autorce předložené bakalářské práce nelze upřít velký zájem o téma práce, poměrně rozsáhlou znalost tuzemské či přeložené jungovské literatury i schopnost výkladu filmového díla.

Interpretovat film prostřednictvím jungovské teorie

je jistě relevantní, byť to více odpovídá zájmu některé z kateder psychologie než střihové skladby.

Pokud je ale k této analýze vybrán natolik proslulý snímek, jakým *Odpolední osidla* bezpochyby jsou, je třeba počítat se značným rozsahem literatury o tématu práce, se kterou se musí každý, kdo chce dnes napsat o tomto filmu něco původnějšího či objevnějšího, nutně vyrovnat v metodologické rozbíže. V předloženém textu ji má zřejmě zastupovat oddíl „Film *Meshes of the Afternoon* a analytická psychologie“, který je neudržitelý. Autorka zde vůbec neseznamuje s dlouholetou výkladovou tradicí toho filmu v americkém prostředí (např. diskuse kolem příspěvků Lewise Jacobse a Josepha Brintona), ba co více ani nereflktuje, zda někdo v zahraničí (stejně jako v tuzemsku) o vztahu tohoto filmu k Jungově analytické psychologii vůbec něco napsal.

(Např. Michelangelo Paganopoulos „The Archetype of Transformation in Maya Deren’s Film Rituals“. In: Jung and Film II: The Return, Christopher Hauke and Luke Hockley (eds.), London and New York: Routledge, s. 253-265). Tuto vážnou koncepční a metodologickou chybu další kroky prohlubují. Týká se to i argumentu pro výběr „paradigmatu analytické psychologie“, který je mj. vztažen k nepřesvědčivému odůvodnění, že „Jung ve svých teoriích přímo pracuje s analýzou snů a těchto příběhů, proto volíme analytickou psychologii jako přístup, kterým se pokoušíme analyzovat dílo kinematografie, které je také nositelem příběhu o „semi-psychologické realitě“ (s. 8-9). Relevance tohoto argumentu v poněkud přepjatém královském, respektive majestátním plurálu, ve kterém je ostatně vyvedena celá bakalářská práce, není příliš vysoká, protože např. i podstatná část freudovské psychoanalýzy je založena na analýze snů. Absenci metodologie, která měla být založena na vyhodnocení literatury k tématu, prohlubuje i nepřítomnost seznámení se strukturou textu. Práce je jinak vcelku kultivovaně napsána, nakládání s poznámkovým aparátem je pečlivé, práce s obrazovými přílohami v textu přetížena. Závěrečné rozdělení na Prameny a Literaturu nadbytečně zatěžují kategorie „Seznam použitých zdrojů“ a „Webografie“.

Otázky a náměty k diskuzi při obhajobě:

Na s. 1 uvádíte: „Ovšem filmové dílo je mozaikovitě, ostenzivní povahy, což znamená, že je složeno z jednotlivých záběrů, které se chronologicky promítají na filmové plátno, kde se každý předmět stává znakem či symbolem, který na diváka působí.“ Odkud (od koho) termín „ostenze“ přejímáte a takto v reprezentativním smyslu aplikujete na filmové dílo, kde se údajně „každý předmět stává znakem“?

Doporučení práce k obhajobě:

ANO

Navrhovaná klasifikace: C

Datum vypracování posudku:

2.9. 2023

doc. Zdeněk Hudec Ph.D.

2. 9. 2023